

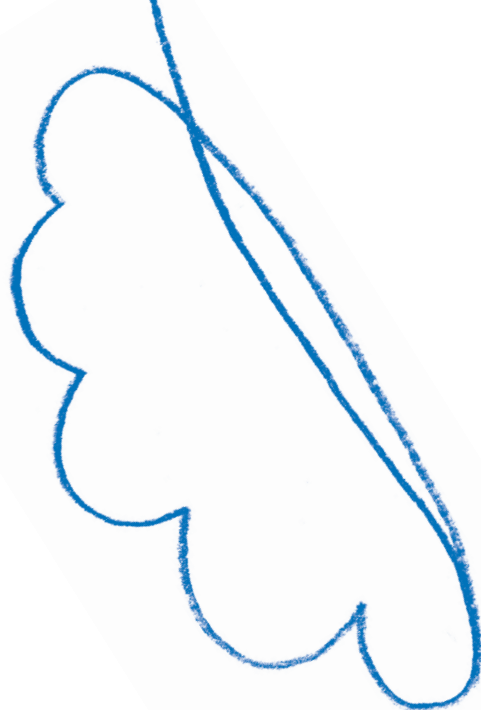
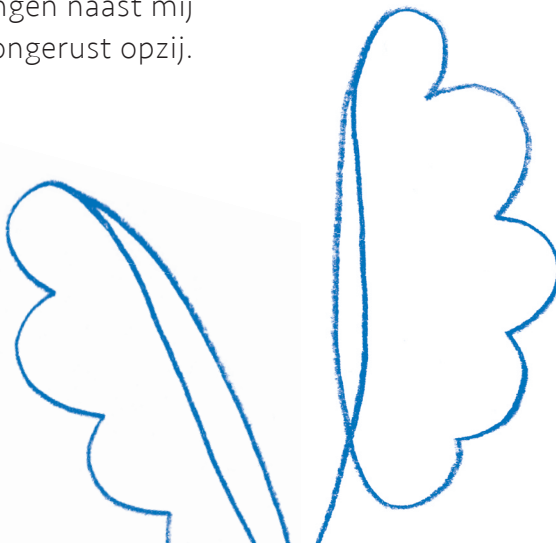


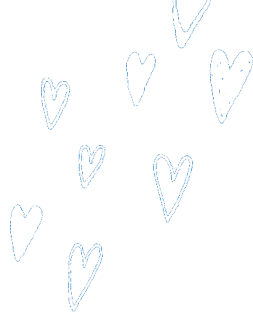
## Schoonheid

Meester vroeg wat 'schoonheid' was.  
Nou, dat wist ik  
sinds kort

dus ik zei: 'Schoonheid is  
hoe ze kijkt. Misschien wel lief  
maar dwars door je ogen je hoofd in  
zodat je gedachten blijven hangen  
als vogels op papier  
en alles smelt in je borst  
wordt van warme pap  
wanneer je terugkijkt  
zelfs je naam vergeten.'

Meester staaarde  
alleen maar. Ergens  
hoorde ik fluister.  
De jongen naast mij  
keek ongerust opzij.





'Schoonheid is ook,' ging ik door  
'hoe ze zich laatst bij aardrijkskunde  
omdraaide, over mijn tafeltje boog  
mijn pen pakte en – dat begin van  
rond achter de rand van haar bloes  
blanker dan de huid erboven  
vijf moedervlekjes erop  
vaag, geloof ik, misschien  
vier of zes.'

Meesters mond stond open  
als de deur van een leeg huis.  
Nergens hoorde ik fluister.  
De jongen naast mij  
schoof ongerust opzij.

'En schoonheid is zéker,'  
zei ik toen, 'hoe ze...'  
'Ja,' zei meester, 'ja  
ik reken het goed.'

